

Sosnowiec 41-200, ul. Sienkiewicza 25B/11

tel. +48 (32) 296 41 60

fax +48 (32) 296 41 69

kancelaria@kancelariamgm.pl

www.kancelariamgm.pl

Regon: 240755304, NIP: 644 33 65 726

KRS: 0000290154

Konto: 96 1140 2017 0000 4302 1303 1502

.....

TARCZA ANTYKRYZYSOWA

Sosnowiec, dnia 1 kwietnia 2020 r.

SPIS TREŚCI

Spis treści

1. Zagadnienia wstępne - Przedmiot informacji prawnej.....	3
2. Pomoc dla przedsiębiorców	4
3. Prawo pracy	17
4. Działalność gospodarcza.....	23
5. Zobowiązania publicznoprawne.	24
6. Opłaty stałe związane z prowadzeniem działalności gospodarczej	29
7. Zmiany w zakresie umów w sprawie zamówień publicznych.	31
8. Zmiany w zakresie ustawy Prawo spółdzielcze i ustawy o własności lokali.	33
9. Zawieszenie biegu terminów.....	34
10. Postępowania administracyjne – szczególne uregulowania.....	35
11. Zmiany dotyczące prawa spółek (zwoływanie posiedzeń organów spółek, obowiązki sprawozdawcze spółek)	36
12. Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych.	38
13. Odpady.....	39
14. Przepisy i wykroczenia.	40
15. Przepisy końcowe. Przepisy intertemporalne.	41

ZAGADNIENIA WSTĘPNE – PRZEDMIOT INFORMACJI PRAWNEJ

1. Zagadnienia wstępne - Przedmiot informacji prawnej

Przedmiotem informacji prawnej jest prezentacja rozwiązań przyjętych w ustawie uchwalonej przez Sejm w dniu 31 marca 2020 r. na podstawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (dalej: o zmianie ustawy o COVID-19).

Ustawa została podpisana przez Prezydenta RP w dniu 31 marca 2020 r.

Informacja prawna przedstawia zagadnienia istotne z punktu widzenia interesu przedsiębiorcy dotkniętego skutkami epidemii koronawirusa COVID-19, natomiast nie wyczerpuje wszystkich, regulowanych ustawą o zmianie ustawy o COVID-19 kwestii.

Kolorem błękitnym oznaczono zagadnienia, których treść uległa zmianie w stosunku do rozwiązań przedstawionych w rządowym projekcie ustawy z dnia 21 marca 2020 r.

W treści informacji zostały wyboldowane (pogrubione) fragmenty, których treść może mieć kluczowe, praktyczne znaczenie dla przedsiębiorcy.

Podkreślono także najważniejsze kwestie, które uległy zmianie w porównaniu do poprzednich projektów zmienianej ustawy.

Kolorem ZIELONYM oznaczono kwestie, które uległy zmianie w drodze autopoprawki do rządowego projektu ustawy z dnia 25 marca 2020 r. (autopoprawka z dnia 27 marca 2020 r.).

Kolorem ŻÓŁTYM oznaczono zmiany wprowadzone do ustawy przez Sejm (w niewielkiej części uwzględniające poprawki Senatu) bezpośrednio przed jej skierowaniem do podpisu przez Prezydenta RP.

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

2. Pomoc dla przedsiębiorców

2.1. DEFINICJE

Za **przedsiębiorcę** w rozumieniu ustawy o zmianie ustawy o COVID-19 uważa się przedsiębiorcę w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.), to jest:

- 1) osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonującą działalność gospodarczą,
- 2) wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

Mikroprzedsiębiorca w rozumieniu ustawy o zmianie ustawy o COVID-19 jest definiowany poprzez odesłanie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) jako przedsiębiorca, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki:

- a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz
- b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 2 milionów euro.

Mały przedsiębiorca w rozumieniu ustawy o zmianie ustawy o COVID-19 jest definiowany poprzez odesłanie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) jako przedsiębiorca, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki:

- a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 50 pracowników oraz
- b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z

operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 10 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 10 milionów euro
- i który nie jest mikroprzedsiębiorcą.

Średni przedsiębiorca w rozumieniu ustawy o zmianie ustawy o COVID-19 jest definiowany poprzez odesłanie do przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) jako przedsiębiorca, który w co najmniej jednym roku z dwóch ostatnich lat obrotowych spełniał łącznie następujące warunki:

- a) zatrudniał średniorocznie mniej niż 250 pracowników oraz
- b) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 50 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekroczyły równowartości w złotych 43 milionów euro
- i który nie jest mikroprzedsiębiorcą ani małym przedsiębiorcą.

Wyrażone w euro wielkości przelicza się na złote według średniego kursu ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku obrotowego wybranego do określenia statusu przedsiębiorcy.

Średnioroczne zatrudnienie określa się w przeliczeniu na pełne etaty, nie uwzględniając pracowników przebywających na urloпах macierzyńskich, urloпах na warunkach urlopu macierzyńskiego, urloпах ojcowskich, urloпах rodzicielskich i urloпах wychowawczych, a także zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego.

W przypadku gdy przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą krócej niż rok, jego przewidywany obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz z operacji finansowych, a także średnioroczne zatrudnienie określa się na podstawie danych za ostatni okres udokumentowany przez przedsiębiorcę.

Jeżeli w dalszej części niniejszej informacji prawnej mowa jest o przedsiębiorcy, mikroprzedsiębiorcy, małym przedsiębiorcy lub średnim przedsiębiorcy, pojęcia te rozumie się w sposób wyżej wskazany.

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

2.2. W związku z przestojem ekonomicznym

Propozycje rządu w tym obszarze mają na celu przeciwdziałanie bezrobociu poprzez ochronę istniejących miejsc pracy.

Rząd proponuje wsparcie przedsiębiorcy będącego pracodawcą ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (FGŚP), w okresie wprowadzonego przez pracodawcę przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, w przypadku wystąpienia spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19. Spadki te dotyczą sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- **nie mniej niż o 15%** – obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego

lub

- **nie mniej niż o 25%** – obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

Zgodnie z art. 15g projektu ustawy o zmianie ustawy o COVID-19, przedsiębiorca, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-

19, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19 (dalej: wnioskiem), w wysokości:

- 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy (pracownicy objęci przestojem ekonomicznym)

Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku

i

- połowy wynagrodzenia (uwzględniającego ograniczenie wymiaru czasu pracy pracownika o 20 %, nie więcej niż do 0,5 etatu), jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku (pracownicy objęci obniżonym wymiarem czasu pracy).

Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

Pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50%, nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy (pracownicy objęci przestojem ekonomicznym).

Przedsiębiorca może obniżyć wymiar czasu pracy o 20%, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy (pracownicy objęci obniżonym wymiarem czasu pracy).

Poprzez świadczenia przewidziane przez projektodawcę należy rozumieć świadczenia, o których mowa w art. 5 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, tj. częściowe zaspokojenie wynagrodzenia za czas przestoju ekonomicznego oraz częściowe zrekompensowanie wynagrodzenia z tytułu obniżenia wymiaru czasu pracy, powiększone o składki na ubezpieczenia społeczne pracowników należne od pracodawcy.

Przedsiębiorcy przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266 i 321) od przyznanych świadczeń.

Pracownikiem, o którym mowa w projekcie ustawy o zmianie ustawy o COVID-19, jest osoba fizyczna, która zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostaje z pracodawcą w stosunku pracy, ale także osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495) stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo która wykonuje pracę zarobkową na podstawie innej niż stosunek pracy na rzecz pracodawcy będącego rolniczą spółdzielnią produkcyjną lub inną spółdzielnią zajmującą się produkcją rolną, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną. Do tej ostatniej grupy osób – zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych – przepisy dotyczące wsparcia z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych znajdują odpowiednie

zastosowanie.

Do wypłaty i rozliczania świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy oraz środków z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy stosuje się odpowiednio przepisy art. 7-16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (dalej: OchrPrU), z wyjątkiem art. 8 ust. 3 pkt 8 tej ustawy, oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy.

Świadczenia i środki, o których mowa wyżej, mają być wypłacane w okresach przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, jednak nie dłużej niż przez łączny okres 3 miesięcy przypadających od daty złożenia wniosku (na taki okres czasu są zabezpieczone środki na ten cel), przy czym Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania skutkom gospodarczym COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć ten okres, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

Przedsiębiorca, który zwraca się z wnioskiem, poza spełnieniem kryteriów związanych ze spadkiem obrotów, nie może zalegać w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.

Projektodawca, poprzez odesłanie do art. 13 OchrPrU, utrzymał zakaz wypowiedzania umów o pracę z przyczyn nie dotyczących pracownika dla przedsiębiorcy, który na podstawie umowy o wypłatę świadczeń otrzymał z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych środki na wypłatę:

- świadczeń na częściowe zaspokojenie wynagrodzenia za czas przestoju ekonomicznego,
- świadczeń na częściowe zrekompensowanie wynagrodzenia z tytułu obniżenia wymiaru czasu pracy,
- środków na opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy.

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

Zakaz ten dotyczy okresu lub okresów pobierania przez pracownika w/w świadczeń oraz okresu lub okresów przypadających bezpośrednio po okresie lub okresach pobierania tych świadczeń, nie dłużej jednak niż przez łączny okres 3 miesięcy.

Warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy pracodawca ustala się w porozumieniu z organizacjami związkowymi. Pracodawca przekazuje kopię porozumienia właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia.

Z nowego projektu ustawy wykreślono możliwość ustalenia przez pracodawcę samodzielnie warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy, w wypadku braku dojścia do porozumienia w tym zakresie z organizacjami związkowymi.

W zakresie i przez czas określony w porozumieniu w sprawie określenia warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie stosuje się warunków wynikających z układu ponadzakładowego oraz z układu zakładowego warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.

W układzie zbiorowym pracy lub w porozumieniu określa się co najmniej:

- 1) grupy zawodowe objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy,
- 2) obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący pracowników,
- 3) okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

Przy ustalaniu warunków i trybu wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy nie ma konieczności dokonywania wypowiedzeń zmieniających.

W autopoprawce do projektu ustawy z dnia 27 marca 2020 r. wykreślono ustęp o brzmieniu: Wnioski będą rozpatrywane według kolejności ich wpływu, do wyczerpania

środków, co oznacza, że nie jest jasne, w jakiej kolejności będą rozpatrywane wnioski.

W stosunku do poprzedniego projektu ustawy z dnia 21 marca 2020 r. zrezygnowano z tego, by pomoc udzielona w związku z przestojem ekonomicznym (wypłata świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy) miała stanowić pomoc de minimis.

W aktualnym projekcie ustawy, wypłata tych świadczeń stanowi pomoc publiczną, o której mowa w art. 15zzzi ustawy o zmianie ustawy o COVID-19.

Pomoc, o której mowa wyżej, może być udzielana:

- 1) przedsiębiorcy, który na dzień 31 grudnia 2019 r. nie spełniał kryteriów przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.)
- 2) nie później niż do 31 grudnia 2020 r.;
- 3) o ile jej wartość nie przekracza, łącznie z inną pomocą udzielaną zgodnie z Sekcją 3.1 Tymczasowych ram środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (C(2020) 1863 final), kwoty 800 000 EUR na przedsiębiorstwo.

Zadania organów administracji wynikające ze wskazanych regulacji **będą realizować dyrektorzy wojewódzkich urzędów pracy.**

2.3. Dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorców

Ustawa o zmianie ustawy o COVID-19 wprowadza też rozwiązania mające na celu pomoc mikro-, małym i średnim przedsiębiorcom poprzez dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników lub osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych.

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

W wypadku osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych należy wskazać, że pracę świadczoną na ich podstawie należy przeliczyć na pełne etaty. Wskazuje na to odwołanie w treści projektu ustawy o zmianie ustawy o COVID-19 do przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców, gdzie mikroprzedsiębiorcę definiuje się z uwzględnieniem art. 7 ust. 3 tej ustawy, w świetle którego średnioroczne zatrudnienie określa się w przeliczeniu na pełne etaty, nie uwzględniając pracowników przebywających na urloпах macierzyńskich, urloпах na warunkach urloпу macierzyńskiego, urloпах ojcowskich, urloпах rodzicielskich i urloпах wychowawczych, a także zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego. W związku z tym, skoro do osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych przepisy dotyczące pracowników stosuje się odpowiednio, należy także odpowiednio przeliczyć godziny świadczenia pracy przez zleceniobiorcę w danym miesiącu. Pozwoli to na określenie, czy (i w jakim zakresie) zostały spełnione kryteria do przyznania pomocy w rozumieniu ustawy o zmianie ustawy o COVID-19.

Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać przedsiębiorcy dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników oraz osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych, do których znajdują odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące pracowników (jeżeli z tego tytułu podlegają obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnemu i rentowemu), oraz należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne, w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

Oznacza to, że możliwość dofinansowania wynagrodzeń nie obejmuje tych osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych, które z tytułu takiego zatrudnienia nie podlegają obowiązkowi ubezpieczeń: emerytalnych i rentowych (np. studentów).

Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc

uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

Dofinansowanie, w przypadku spadku obrotów o:

- 1) **co najmniej 30% – może być przyznane w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 50% wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy w odniesieniu do każdego pracownika;**
- 2) **co najmniej 50% – może być przyznane w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 70% wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 70% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika;**
- 3) **co najmniej 80% – może być przyznane w wysokości nieprzekraczającej kwoty stanowiącej sumę 90% wynagrodzeń poszczególnych pracowników objętych wnioskiem o dofinansowanie wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od tych wynagrodzeń, jednak nie więcej niż 90% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, powiększonego o składki na ubezpieczenia społeczne od pracodawcy, w odniesieniu do każdego pracownika.**

Dofinansowanie może być przyznane od dnia złożenia wniosku mikroprzedsiębiorcom, małym oraz średnim przedsiębiorcom na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć ten okres, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

Dofinansowanie jest wypłacane w okresach miesięcznych, po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia o zatrudnianiu w danym miesiącu pracowników objętych umową oraz kosztach wynagrodzeń każdego z tych pracowników i należnych od tych wynagrodzeń składek na ubezpieczenia społeczne, według stanu na ostatni dzień miesiąca, za który dofinansowanie jest wypłacane.

Przedsiębiorca jest obowiązany do utrzymania w zatrudnieniu pracowników objętych umową przez okres dofinansowania oraz, po zakończeniu dofinansowania, przez okres równy temu okresowi. W przypadku niedotrzymania tego warunku, przedsiębiorca zwraca dofinansowanie bez odsetek, proporcjonalnie do okresu nieutrzymania w zatrudnieniu pracownika, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

Wniosek o dofinansowanie przedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na swoją siedzibę lub miejsce wykonywania pracy przez pracowników w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o przyznanie dofinansowania przedsiębiorca oświadcza o:

- 1) wystąpieniu u przedsiębiorcy spadku obrotów gospodarczych w wysokości, o której mowa wyżej, w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w ust. 1 (spadek obrotów gospodarczych w związku z wystąpieniem COVID-19),
- 2) braku przesłanek do ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy,
- 3) niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.,
- 4) posiadaniu statusu mikroprzedsiębiorcy, małego albo średniego przedsiębiorcy;
- 5) zatrudnianiu pracowników objętych wnioskiem;
- 6) wysokości wynagrodzenia każdego z pracowników objętych wnioskiem i należnych od tego wynagrodzenia składek na ubezpieczenia społeczne;
- 7) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwego dla

prowadzonej działalności gospodarczej.

Oświadczenia, o których mowa wyżej, przedsiębiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Przedsiębiorca nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

W stosunku do poprzedniego projektu ustawy z dnia 21 marca 2020 r. zrezygnowano z tego, by pomoc udzielona mikro-, małym i średnim przedsiębiorcom w postaci dofinansowania części kosztów wynagrodzeń pracowników miała stanowić pomoc de minimis.

2.4. Dofinansowanie dla przedsiębiorcy niezatrudniającego pracowników

Starosta może, na podstawie zawartej umowy, przyznać przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną niezatrudniającego pracowników, dofinansowanie części kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w przypadku spadku obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19.

Przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

kalendrzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

Dofinansowanie w przypadku spadku obrotów o:

- 1) co najmniej 30% – może być przyznane w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie,
- 2) co najmniej 50% – może być przyznane w wysokości 70% kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie,
- 3) co najmniej 80% – może być przyznane w wysokości 90% kwoty minimalnego wynagrodzenia miesięcznie

- na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć ten okres mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

Dofinansowanie jest wypłacane w okresach miesięcznych, po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia o prowadzeniu działalności w danym miesiącu, za który dofinansowanie jest wypłacane.

Przedsiębiorca jest obowiązany do prowadzenia działalności gospodarczej przez okres, na który przyznane zostało dofinansowanie oraz, po zakończeniu dofinansowania, przez okres równy temu okresowi.

W przypadku nieprowadzenia działalności gospodarczej przez okres, o którym mowa wyżej, przedsiębiorca jest obowiązany do zwrotu otrzymanego dofinansowania bez odsetek, proporcjonalnie do okresu nieprowadzenia działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty.

Wniosek o dofinansowanie przedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o przyznanie dofinansowania przedsiębiorca oświadcza o:

- 1) wystąpieniu u przedsiębiorcy spadku obrotów gospodarczych w

wysokości, o której mowa wyżej, w związku z zaistnieniem okoliczności, o których mowa w ust. 1 (spadek obrotów gospodarczych w związku z wystąpieniem COVID-19);

- 2) braku przesłanek do ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy;
- 3) niezaleganiu w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r.;
- 4) przeznaczeniu dofinansowania na koszty prowadzenia działalności gospodarczej;
- 5) numerze rachunku bankowego albo numerze rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej właściwego dla prowadzonej działalności gospodarczej.

Oświadczenia, o których mowa wyżej, przedsiębiorca składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Przedsiębiorca nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty prowadzenia działalności gospodarczej zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

W stosunku do poprzedniego projektu ustawy z dnia 21 marca 2020 r. zrezygnowano z tego, by pomoc udzielona przedsiębiorcy niezatrudniającemu pracowników miała stanowić pomoc de minimis. Jest to pomoc publiczna w rozumieniu art. 15zzzi projektowanej ustawy.

Pomoc, o której mowa wyżej, może być udzielana:

- 1) przedsiębiorcy, który na dzień 31 grudnia 2019 r. nie spełniał kryteriów przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r.

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.);

- 2) nie później niż do 31 grudnia 2020 r.;
- 3) o ile jej wartość nie przekracza, łącznie z inną pomocą udzielaną zgodnie z Sekcją 3.1 Tymczasowych ram środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (C(2020) 1863 final), kwoty 800 000 EUR na przedsiębiorstwo.

2.5. Zmiana warunków lub terminów spłaty kredytu dla mikro-, małych lub średnich przedsiębiorców

W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii bank może dokonać zmiany określonych w umowie warunków lub terminów spłaty kredytu udzielonego na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321) mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniemu przedsiębiorcy, jeżeli:

- 1) kredyt został udzielony przed dniem 8 marca 2020 r. oraz
- 2) zmiana taka jest uzasadniona oceną sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy dokonaną przez bank nie wcześniej niż w dniu 30 września 2019 r.

Zmiana, o której mowa wyżej, dokonywana jest na warunkach uzgodnionych przez bank i kredytobiorcę, przy czym nie może ona powodować pogorszenia sytuacji finansowej i gospodarczej kredytobiorcy.

Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do umowy pożyczki pieniężnej udzielonej przez bank.

2.6. Jednorazowa pożyczka dla przedsiębiorców

W celu przeciwdziałania negatywnym skutkom COVID-19 starosta może, na podstawie umowy, udzielić ze środków Funduszu Pracy jednorazowo pożyczki na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorcy, który

prowadził działalność gospodarczą przed dniem 1 marca 2020 r.

Wniosek o pożyczkę mikroprzedsiębiorca składa do powiatowego urzędu pracy, właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, po ogłoszeniu naboru przez dyrektora powiatowego urzędu pracy. We wniosku o pożyczkę mikroprzedsiębiorca oświadcza o stanie zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy.

Pożyczka może być udzielona do wysokości 5,000 zł.

Oprocentowanie pożyczki jest stałe i wynosi w skali roku 0,05 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski.

Okres spłaty pożyczki nie może być dłuższy niż 12 miesięcy, z karencją w spłacie kapitału wraz z odsetkami przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przedłużyć okres spłaty pożyczki mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

Pożyczka wraz z odsetkami na wniosek mikroprzedsiębiorcy podlega umorzeniu, pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca ten przez okres 3 miesięcy od dnia jej udzielenia nie zmniejszy stanu zatrudnienia w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. We wniosku o umorzenie mikroprzedsiębiorca oświadcza o nie zmniejszeniu stanu zatrudnienia.

W ustawie zrezygnowano z projektowanego rozwiązania, zgodnie z którym formą zabezpieczenia spłaty udzielonej pożyczki miał być weksel własny in blanco lub inna forma zabezpieczenia ustalona przez strony umowy. Oznacza to, że takie zabezpieczenie nie jest wymagane.

W stosunku do poprzedniego projektu ustawy z dnia 21 marca 2020 r. zrezygnowano z tego, by umorzenie, o którym mowa wyżej, miało stanowić pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis. Jest to pomoc publiczna w

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

rozumieniu art. 15zzzi projektowanej ustawy.

Pomoc, o której mowa wyżej, może być udzielana:

- 1) przedsiębiorcy, który na dzień 31 grudnia 2019 r. nie spełniał kryteriów przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.);
- 2) nie później niż do 31 grudnia 2020 r.;
- 3) o ile jej wartość nie przekracza, łącznie z inną pomocą udzielaną zgodnie z Sekcją 3.1 Tymczasowych ram środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 (C(2020) 1863 final), kwoty 800 000 EUR na przedsiębiorstwo.

2.7. Świadczenie postojowe dla osób prowadzących działalność gospodarczą lub zatrudnionych na podstawie umowy cywilnoprawnej

Osobie:

- 1) prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych,
- 2) wykonującej umowę agencyjną, umowę zlecenia, inną umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z ustawą z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowę o dzieło (dalej: umowę cywilnoprawną)

- przysługuje świadczenie postojowe, jeżeli nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu.

Świadczenie postojowe przysługuje osobom zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

- 1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatelami państw członkowskich Unii

Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, lub

- 3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (ust. 2).

Świadczenie postojowe przysługuje, gdy w następstwie wystąpienia COVID-19 doszło do przestoju w prowadzeniu działalności, odpowiednio przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą albo przez zleceniodawcę lub zamawiającego, z którymi została zawarta umowa cywilnoprawna.

Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 lutego 2020 r. i:

- 1) nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz jeżeli przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc i nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku;
- 2) zawiesiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej po dniu 31 stycznia 2020 r. oraz przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku (ust. 4).

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

Osobie wykonującej umowę cywilnoprawną świadczenie postojowe przysługuje jeżeli:

- 1) umowa cywilnoprawna została zawarta przed dniem 1 lutego 2020 r.;
- 2) przychód z umowy cywilnoprawnej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

Wymogów, o których mowa w ust. 4, nie stosuje się do osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, do której mają zastosowanie przepisy dotyczące zryczałtowanego podatku dochodowego w formie karty podatkowej i która korzystała ze zwolnienia sprzedaży od podatku od towarów i usług na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106). Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w zdaniu poprzednim, świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w 2020 r.

Świadczenie postojowe przysługuje w wysokości 80% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującego w 2020 r., z zastrzeżeniem ust. 2 i 4.

W przypadku gdy suma przychodów z umów cywilnoprawnych w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskana w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe wynosi mniej niż 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 2020 r., **świadczenie postojowe przysługuje w wysokości sumy wynagrodzeń z tytułu wykonywania tych umów cywilnoprawnych.**

W przypadku zbiegu praw do więcej niż jednego świadczenia postojowego przysługuje jedno świadczenie postojowe.

Ustalenie prawa do świadczenia postojowego następuje na wniosek osoby

uprawnionej składany do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W przypadku osoby wykonującej umowę cywilnoprawną wniosek ten składany jest za pośrednictwem odpowiednio zleceniodawcy lub zamawiającego.

Wniosek zawiera:

- 1) dane osoby uprawnionej:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) numer PESEL, a jeżeli nie nadano tego numeru, serię i numer dowodu osobistego lub numer paszportu – w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 2,
 - c) numer NIP, a jeżeli nie nadano tego numeru, numery PESEL i REGON w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1,
 - d) adres do korespondencji w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 2,
 - e) nazwę skróconą płatnika składek w przypadku osób, o których mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1,
- 2) wskazanie rachunku płatniczego osoby uprawnionej prowadzonego w kraju lub wydanego w kraju instrumentu płatniczego;
- 3) dane odpowiednio zleceniodawcy albo zamawiającego za pośrednictwem którego składany jest wniosek:
 - a) imię i nazwisko, nazwę skróconą,
 - b) numer NIP, a jeżeli nie nadano tego numeru – numery PESEL i REGON,
 - c) adres do korespondencji;
- 4) oświadczenie osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą potwierdzające:
 - a) uzyskanie w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe przychodu nie wyższego od 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r.,
 - b) przestój w prowadzeniu działalności,

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

- c) uzyskanie w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe przychodu o co najmniej 15% niższego od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc, jeżeli nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej;

5) oświadczenie osoby wykonującej umowę cywilnoprawną potwierdzające:

- a) uzyskanie w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe przychodu nie wyższego od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku;
- b) prześwój w prowadzeniu działalności,
- c) uzyskanie w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe przychodu o co najmniej 15% niższego od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc, jeżeli nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej;

- 6) inne informacje niezbędne do ustalenia prawa do świadczenia postojowego;

- 7) podpis wnioskodawcy.

Zleceniodawca lub zamawiający załącza do wniosku:

- 1) oświadczenie potwierdzające:
- a) niedojście do skutku lub ograniczenie wykonywania umowy cywilnoprawnej z powodu przestoju w prowadzeniu działalności,
- b) datę zawarcia i wysokość wynagrodzenia z tytułu umowy cywilnoprawnej,
- c) uzyskanie przez osobę wykonującą umowę cywilnoprawną w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o świadczenie postojowe, przychodu nie wyższego niż 300% przeciętnego miesięcznego

wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku,

- d) otrzymanie oświadczenia od osoby wykonującej umowę cywilnoprawną, że nie podlega ubezpieczeniom społecznym z innego tytułu oraz o wysokości uzyskanych przychodów z innych umów cywilnoprawnych;

- 2) kopię umowy cywilnoprawnej.

Oświadczenia, o których mowa wyżej, osoba uprawniona, zleceniodawca lub zamawiający składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Wniosek może być złożony w formie dokumentu papierowego albo elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, przyznać ponowną wypłatę świadczenia postojowego, dla osób, które otrzymały to świadczenie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii oraz skutki nimi wywołane.

Wniosek zawiera dane wymienione wyżej oraz oświadczenie osoby uprawnionej, że jej sytuacja materialna w następstwie wystąpienia okoliczności potwierdzonych we wniosku lub załączniku do wniosku, o których mowa w art. 15zt ust. 3 i 4, nie uległa poprawie.

Wnioski o świadczenie postojowe mogą być złożone do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych najpóźniej w terminie 3 miesięcy od miesiąca w którym został złożony

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

ogłoszony stan epidemii.

Wypłata świadczenia postojowego po raz drugi może zostać dokonana nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty świadczenia postojowego, o którym mowa w art. 15zs ust. 1.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłaca świadczenie postojowe niezwłocznie po wyjaśnieniu ostatniej okoliczności niezbędnej do jego przyznania.

Wypłata świadczenia postojowego następuje w formie bezgotówkowej na wskazany rachunek płatniczy osoby uprawnionej prowadzony w kraju lub wydany w kraju instrument płatniczy w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 659, 130 i 1495).

Ze świadczenia postojowego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji.

Banki, na pisemne żądanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo przekazane z użyciem środków komunikacji elektronicznej, są zobowiązane do sporządzania i przekazywania informacji dotyczących numerów rachunków bankowych osób uprawnionych do wypłaty świadczenia postojowego oraz przekazywania danych umożliwiających identyfikację posiadaczy tych rachunków.

Odmowa prawa do świadczenia postojowego następuje w drodze decyzji.

Od decyzji o odmowie prawa do świadczenia postojowego przysługuje odwołanie do właściwego sądu w terminie i według zasad określonych w przepisach ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.) dla postępowań w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Przepisy art. 83 ust. 5-7 i art. 83a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stosuje się odpowiednio.

Świadczenie postojowe oraz koszty obsługi wypłaty tego świadczenia są finansowane z Funduszu Pracy.

Koszty obsługi, o których mowa w ust. 1, wynoszą 0,5% kwoty przeznaczonej na wypłatę świadczenia postojowego.

Minister właściwy do spraw pracy, na wniosek Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, przekazuje w roku 2020 na wyodrębniony rachunek bankowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych środki Funduszu Pracy na wypłatę świadczenia postojowego oraz kosztów obsługi wypłaty tego świadczenia.

Osoba, która pobrała nienależnie świadczenie postojowe, jest obowiązana do jego zwrotu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.

2.8. Poręczenia i gwarancje udzielane przez Bank Gospodarstwa Krajowego.

W związku ze skutkami COVID-19 Bank Gospodarstwa Krajowego może udzielać, we własnym imieniu i na własny rachunek, poręczeń i gwarancji spłaty kredytów zaciągniętych przez przedsiębiorców, z wyłączeniem mikroprzedsiębiorców oraz małych przedsiębiorców, z przeznaczeniem na zapewnienie płynności finansowej.

Poręczenie lub gwarancja mogą stanowić pomoc publiczną.

Do poręczenia i gwarancji stosuje się odpowiednio art. 2b ust. 1 ustawy dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2020 r. poz. 122).

Poręczenie lub gwarancja obejmują nie więcej niż 80% pozostającej do spłaty kwoty kredytu objętego poręczeniem lub gwarancją.

Poręczenie lub gwarancja są udzielane na wniosek przedsiębiorcy.

2.9. Pomoc dla samorządowych zakładów budżetowych

POMOC DLA PRZEDSIĘBIORCÓW

W 2020 r. samorządowy zakład budżetowy, który realizuje zadania związane z przeciwdziałaniem COVID-19, może otrzymać dotacje z budżetu jednostki samorządu terytorialnego przekraczające 50% kosztów jego działalności.

3. Prawo pracy

1.1. Zmiana systemu lub rozkładu czasu pracy.

W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii pracodawca może, na czas oznaczony nie dłuższy niż do czasu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii:

- 1) zmienić system lub rozkład czasu pracy pracowników w sposób niezbędny dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa lub stacji;
- 2) polecić pracownikom świadczenie pracy w godzinach nadliczbowych w zakresie i wymiarze niezbędnym dla zapewnienia ciągłości funkcjonowania przedsiębiorstwa lub stacji.

Możliwości przewidziane w poprzednim akapicie dotyczą pracodawców zatrudniających pracowników:

- 1) w przedsiębiorstwie prowadzącym działalność polegającą na zapewnieniu funkcjonowania systemów i obiektów infrastruktury krytycznej w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a, c, f, h i k ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1398 oraz z 2020 r. poz. 148, 284 i 374);
- 2) w przedsiębiorstwie będącym podwykonawcą lub dostawcą, którzy nie są częścią infrastruktury krytycznej, o której mowa w pkt 1, ale są kluczowi dla zachowania ciągłości działania infrastruktury krytycznej;
- 3) zapewniających funkcjonowanie stacji paliw płynnych w rozumieniu art. 3 pkt 10h ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.) oraz stacji gazu ziemnego w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124, 1495, 1527 i 1716 oraz z 2020 r. poz. 284);
- 4) u przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano polecenie, o którym

mowa w art. 11 ust. 2 (tj. polecenie wojewody w związku z przeciwdziałaniem COVID-19).

W przypadkach, o których mowa wyżej, pracodawca obowiązany jest zapewnić pracownikowi zakwaterowanie i wyżywienie niezbędne do realizacji przez pracownika jego obowiązków pracowniczych.

Pracodawca odmawia także udzielenia pracownikowi urlopu wypoczynkowego, w tym urlopu na żądanie, bezpłatnego oraz dodatkowego innego urlopu, a także przesuwania terminu takiego urlopu lub odwołuje pracownika z takiego urlopu, jeżeli został on już pracownikowi udzielony.

1.2. Ograniczenie prawa do odpoczynku. Równoważny system czasu pracy.

U pracodawcy, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 i który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r., dopuszczalne jest:

- 1) ograniczenie nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, do nie mniej niż 8 godzin, i nieprzerwanego odpoczynku, o którym mowa w art. 133 § 1 tej ustawy, do nie mniej niż 32 godzin, obejmującego co najmniej 8 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego;
- 2) zawarcie porozumienia o wprowadzeniu systemu równoważnego czasu pracy, w którym jest dopuszczalne przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy, nie więcej jednak niż do 12 godzin, w okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 12 miesięcy. Przedłużony dobowy wymiar czasu pracy jest równoważony krótszym dobowym wymiarem czasu pracy w niektórych dniach lub dniami wolnymi od pracy;
- 3) **zawarcie porozumienia o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z**

PRAWO PRACY

tymi pracownikami, w zakresie i przez czas ustalone w porozumieniu.

Przez spadek obrotów gospodarczych, o którym mowa wyżej, rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

- 1) **nie mniej niż o 15%** obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego lub
- 2) **nie mniej niż o 25%** obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

W przypadku pracodawcy, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych, w zakresie odpoczynku, o którym mowa w art. 132 § 1 ustawy dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, pracownikowi przysługuje równoważny okres odpoczynku w wymiarze różnicy między 11 godzinami a liczbą godzin krótszego wykorzystanego przez pracownika okresu odpoczynku. **Równoważnego okresu odpoczynku pracodawca udziela pracownikowi w okresie nie dłuższym niż 8 tygodni.**

Porozumienie o wprowadzeniu systemu równoważnego czasu pracy a także porozumienie o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę, zawiera pracodawca oraz:

- 1) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 253 ust. 1 lub ust.

- 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych, z których każda zrzesza co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 2) organizacje związkowe reprezentatywne w rozumieniu art. 253 ust. 1 lub ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych – jeżeli u pracodawcy nie działają reprezentatywne zakładowe organizacje związkowe zrzeszające co najmniej 5% pracowników zatrudnionych u pracodawcy, albo
- 3) zakładowa organizacja związkowa – jeżeli u pracodawcy działa jedna organizacja związkowa, albo
- 4) przedstawiciele pracowników, wyłonieni w trybie przyjętym u danego pracodawcy

– jeżeli u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa; **w przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.**

Pracodawca przekazuje kopię porozumienia właściwemu okręgowemu inspektorowi pracy w terminie 5 dni roboczych od dnia zawarcia porozumienia.

W zakresie i przez czas określony w porozumieniu w sprawie wprowadzenia systemu równoważnego czasu pracy lub o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami **nie stosuje się wynikających z ponadzakładowego układu zbiorowego pracy oraz z zakładowego układu zbiorowego pracy warunków umów o pracę i innych aktów stanowiących podstawę nawiązania stosunku pracy.**

Wymogu w zakresie niezalegania w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy, nie stosuje się do pracodawcy będącego przedsiębiorcą w przypadku, gdy:

- a) zadłużony przedsiębiorca zawarł umowę z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych lub otrzymał decyzję urzędu skarbowego w sprawie spłaty

PRAWO PRACY

zadłużenia i terminowo opłaca raty lub korzysta z odroczenia terminu płatności albo

- b) zaleganie w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy powstało w okresie spadku obrotów gospodarczych, a przedsiębiorca dołączył do wniosku o przyznanie świadczeń plan spłaty zadłużenia uprawdopodobniający poprawę kondycji finansowej przedsiębiorcy i pełną spłatę zaległości w regulowaniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Pracy, wraz z kopią wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozłożenie na raty należności z tytułu tych składek lub o odroczenie płatności tych składek.

1.3. Pracownicze plany kapitałowe.

Umowy o prowadzenie PPK podmiot zatrudniający zawiera w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po upływie:

- 1) 3 miesiące od dnia:
 - dla podmiotów zatrudniających, które zatrudniają co najmniej 250 osób zatrudnionych według stanu na dzień 31 grudnia 2018 r. - od dnia 1 lipca 2019 r.
 - dla podmiotów zatrudniających, które zatrudniają co najmniej 20 osób zatrudnionych według stanu na dzień 31 grudnia 2019 r. - od dnia 1 lipca 2020 r.,
 - dla pozostałych podmiotów zatrudniających - od dnia 1 stycznia 2021 r.
- 2) 9 miesięcy od dnia:
 - dla podmiotów zatrudniających, które zatrudniają co najmniej 50 osób zatrudnionych według stanu na dzień 30 czerwca 2019 r. - od dnia 1 stycznia 2020 r.
 - w imieniu i na rzecz osoby będącej w tym dniu osobą zatrudnioną, chyba że osoba ta przed upływem tego terminu złoży deklarację o

rezygnacji z dokonywania wpłat na PPK.

1.4. Badania lekarskie.

Projektowana zmiana dotyczy zawieszenia obowiązku wykonywania badań profilaktycznych wynikających z przepisów art. 229 § 2 zdanie pierwsze, § 4a w zakresie badań okresowych i § 4-5 ustawy – Kodeks pracy, art. 39j i 39k ustawy o transporcie drogowym oraz art. 22b ust. 7 ustawy o transporcie kolejowym w zakresie wykonywania okresowych badań lekarskich i badań psychologicznych.

Projekt nie obejmuje badań wykonywanych na podstawie szczególnych regulacji, jak np. badania lekarskie czy psychologiczne przeprowadzane na podstawie ustawy o broni i amunicji, czy badania lekarskie i psychologiczne przeprowadzane na podstawie ustawy o Policji.

Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, pracodawca i pracownik są obowiązani niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków, o których mowa wyżej, i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 60 dni od dnia odwołania danego stanu.

W przypadku braku dostępności do lekarza uprawnionego do przeprowadzenia badania wstępnego lub kontrolnego, badanie takie może przeprowadzić i wydać odpowiednie orzeczenie lekarskie inny lekarz. Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza traci moc po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo od dnia odwołania stanu epidemii. Lekarz ten może przeprowadzić badanie i wydać orzeczenie lekarskie w trybie określonym w art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o wykonywaniu zawodu lekarza i lekarza dentystry. Oznacza to, że lekarz może wykonać czynności, o których mowa w zdaniu poprzednim, także za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności. Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza włącza się do akt osobowych pracownika.

PRAWO PRACY

Orzeczenia lekarskie wydane w ramach wstępnych, okresowych i kontrolnych badań lekarskich, których ważność upływała po dniu 7 marca 2020 r., zachowują ważność, nie dłużej jednak niż do upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Jeżeli odrębne przepisy w zakresie badań lekarskich, innych niż określone wyżej lub badań psychologicznych, wymagają posiadanie aktualnego orzeczenia lekarskiego albo psychologicznego, a ważność upływała po dniu 7 marca 2020 r., orzeczenie to zachowuje ważność, nie dłużej jednak niż do upływu 60 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

Jeżeli odrębne przepisy uzależniają wykonywanie określonych czynności lub uzyskanie określonych uprawnień w celu wykonania czynności zawodowych od posiadania odpowiedniego orzeczenia lekarskiego albo psychologicznego, orzeczenie takie powinno być wydane niezwłocznie, nie później niż do upływu 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.

1.5. Pracownik młodociany.

W okresie czasowego ograniczenia lub zawieszenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty, pracodawca zwalnia młodocianego pracownika odbywającego przygotowanie zawodowe z obowiązku świadczenia pracy.

W stosunku do projektu z dnia 21 marca 2020 r., nastąpiła zmiana poprzez wykreślenie zdania „w okresie tego zwolnienia pracownik nie zachowuje prawa do wynagrodzenia”, co powoduje, że **w tym okresie pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia.**

Pracodawca, z którym zawarta została umowa o refundację, o której mowa w art. 12 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482, 1622, 1818 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 278), w przypadku wypłaty młodocianemu pracownikowi wynagrodzenia za okres zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy, w całości lub w części, zachowuje prawo do refundacji.

1.6. Cudzoziemcy.

Jeżeli ostatni dzień ważności zezwolenia na pracę, przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres ważności tego zezwolenia na pracę ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni. Przepis zdania pierwszego stosuje się odpowiednio do decyzji o przedłużeniu zezwolenia na pracę lub przedłużeniu zezwolenia na pracę sezonową.

W przypadku przedłużenia okresu ważności zezwolenia na pracę, wniosek podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi o zezwolenie na pracę, składa się nie wcześniej niż w terminie 90 dni przed upływem okresu ważności zezwolenia na pracę określonego w tym zezwoleniu i nie później niż w ostatnim dniu przedłużonego okresu ważności.

Jeżeli w oświadczeniu o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi, wpisanym do ewidencji oświadczeń, wskazano okres pracy, którego koniec przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, cudzoziemiec może wykonywać pracę określoną oświadczeniem na rzecz podmiotu, który złożył oświadczenie, w okresie lub okresach nieobjętych oświadczeniem do upływu 30 dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, bez zezwolenia na pracę.

Jeżeli termin do złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy wypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonych w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30 dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie biegu przedłużonego terminu, o którym mowa wyżej, uważa się za legalny w rozumieniu art. 108 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli cudzoziemiec złoży wniosek w tym terminie.

PRAWO PRACY

Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do terminów, o których mowa w art. 85 ust. 1, art. 139l ust. 1, art. 139t ust. 1, art. 202 ust. 1, stosowanych do zezwoleń na pobyt stały oraz zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, i art. 300 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Jeżeli ostatni dzień okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizy krajowej przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres pobytu na podstawie tej wizy oraz okres ważności tej wizy ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

1.7. Dodatkowy zasiłek opiekuńczy.

Projekt ustawy o COVID-19 zakłada przyznanie kolejnego dodatkowego zasiłku opiekuńczego dla ubezpieczonego zwolnionego od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do ukończenia 8 lat, w wymiarze 14 dni. Do okresu kolejnych 14 dni nie wlicza się dotychczas wykorzystanego okresu dodatkowego zasiłku opiekuńczego.

Ponadto zakłada się poszerzenie kręgu osób uprawnionych do dodatkowego zasiłku opiekuńczego.

Zgodnie z propozycją, zasiłek ten będzie przysługiwał w przypadku zamknięcia placówki, do której uczęszcza dziecko, również:

- ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego.
- osobie, o której mowa w art. 7 w ust. 1 i ust. 2 oraz art. 16 w ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 3174), przysługuje zasiłek opiekuńczy z powodu konieczności

osobistego sprawowania opieki nad:

1) dzieckiem w wieku do ukończenia 8 lat,

2) dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego.

Dodatkowo zasiłek opiekuńczy przysługiwać będzie w przypadku niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna. Osoby te zgodnie z ustawą o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 sprawują, obok żłobka i klubu dziecięcego, opiekę nad najmłodszymi dziećmi. Zasadne jest więc, aby w sytuacji braku możliwości sprawowania przez nie opieki rodzicom przysługiwał zasiłek opiekuńczy.

W przypadku zamknięcia szkoły, ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, ośrodka wsparcia, warsztatu terapii zajęciowej lub innej placówki pobytu dziennego o podobnym charakterze z powodu COVID-19, do których uczęszcza dorosła osoba niepełnosprawna, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dorosłą osobą niepełnosprawną, będzie przysługiwał dodatkowy zasiłek opiekuńczy przez okres nie dłuższy niż 14 dni.

Rada Ministrów może, w celu przeciwdziałania COVID-19, w drodze rozporządzenia, określić dłuższy okres pobierania zasiłku opiekuńczego, biorąc pod uwagę okres na jaki zostały zamknięte żłobki, kluby dziecięce, przedszkola, szkoły, placówki pobytu dziennego oraz inne placówki lub okres niemożności sprawowania opieki przez nianie lub opiekunów dziennych.

1.8. Obowiązek informacyjny płatnika składek (umowa o dzieło)

Płatnik składek lub osoba fizyczna zlecająca dzieło informuje Zakład o zawarciu każdej umowy o dzieło, jeżeli umowa taka zawarta zostanie z osobą, z którą nie pozostaje w stosunku pracy lub jeżeli w ramach takiej umowy nie wykonuje pracy na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy, w terminie 7 dni od dnia zawarcia tej umowy.

PRAWO PRACY

1.9. Wsparcie realizowane na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

W przypadku usług i instrumentów rynku pracy oraz innych form wsparcia realizowanych na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w zakresie niezbędnym do niwelowania i ograniczenia negatywnych skutków COVID-19, starosta na wniosek strony lub za jej zgodą, w drodze aneksu do zawartej umowy, może zmienić jej warunki, w tym w szczególności wydłużyć termin na jej realizację lub przesunąć termin na realizację zobowiązań z niej wynikających.

DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA

4. Działalność gospodarcza

4.1. Handel

W związku z wystąpieniem COVID-19 w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii oraz w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu zakaz handlu w niedziele i święta nie obowiązuje w niedziele w zakresie wykonywania czynności związanych z handlem, polegających na rozładowywaniu, przyjmowaniu i ekspozycji towarów pierwszej potrzeby oraz powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu wykonywania takich czynności. Zwolnienie z zakazu, o którym mowa w zdaniu poprzednim nie obowiązuje w niedziele, w które przypada święto.

Ministrowi rozwoju przyznano kompetencję do wydania rozporządzenia w przedmiocie ustalenia maksymalnych cen lub maksymalnych marży hurtowych i detalicznych stosowanych w sprzedaży towarów lub usług mających istotne znaczenie dla ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi lub kosztów utrzymania gospodarstw domowych. W wypadku wydania takiego rozporządzenia, zakazane będzie stosowanie w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cen lub marż wyższych, niż maksymalne ceny lub marże ustalone w drodze w/w rozporządzenia. Kontrole przestrzegania przez przedsiębiorców tego zakazu będą sprawować w zakresie swojej właściwości:

- 1) Inspekcja Farmaceutyczna;
- 2) Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych;
- 3) Państwowa Inspekcja Sanitarna,
- 4) Inspekcja Handlowa.

4.2. Transport

Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy, zasadnym jest wprowadzenie przepisu konstytuującego instytucję odstępstwa od wykonywania przewozów osób zgodnie z

warunkami określonymi w zezwoleniu na czas występowania zagrożenia rozprzestrzeniania się zakażeń COVID-19. Zgodnie z projektowanym przepisem, warunki określone w zezwoleniu na wykonywanie przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych nie znajdują zastosowania w przypadku:

- konieczności podjęcia czynności związanych z przeciwdziałaniem COVID-19;
- braku rentowności wykonywanych przewozów, będącego skutkiem niezależnych od przedsiębiorcy okoliczności, związanych z przeciwdziałaniem COVID-19.

W związku z czym przewoźnicy drogowi będą mogli zaprzestać wykonywania przewozów na określonych liniach bądź wykonywać je niezgodnie z rozkładem jazdy, jeżeli będzie to uzasadnione przedstawionymi powyżej przesłankami, bez obawy, że nałożona zostanie na nich z tego tytułu kara pieniężna. W takich przypadkach nieprzestrzeganie warunków określonych w zezwoleniu, nie będzie stanowiło także podstawy do odmowy udzielenia zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych lub przewozów regularnych specjalnych, ich zmiany bądź cofnięcia.

Podmioty wykonujące pośrednictwo przy przewozie osób przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2019.1180) są obowiązane uzyskać licencję nie później niż w terminie do dnia 1 października 2020 r.

4.3. Działalność związana z organizacją wystaw i kongresów lub działalnością kulturalną, rozrywkową, rekreacyjną i sportową lub organizacją wystaw tematycznych lub imprez plenerowych

Przedsiębiorca prowadzący działalność związaną z organizacją wystaw i kongresów lub działalnością kulturalną, rozrywkową, rekreacyjną i sportową lub organizujący wystawy tematyczne lub imprezy plenerowe w przypadku rozwiązania umowy z klientem, które to rozwiązanie umowy pozostaje w bezpośrednim związku z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2, jest zobowiązany zwrócić wpłacone mu przez klienta środki w terminie 180 dni od dnia skutecznego rozwiązania umowy.

ZOBOWIĄZANIA PUBLICZNOPRAWNE

5. Zobowiązania publicznoprawne.

5.1. Podatki.

5.1.1. Ordynacja podatkowa

Do decyzji wydanej na podstawie art. 67a § 1 pkt 1 lub 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, tj.:

- 1) decyzji o odroczeniu terminu płatności podatku lub rozłożeniu zapłaty podatku na raty;
- 2) o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetek od nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek,

dotyczącej podatków stanowiących dochód budżetu państwa, na podstawie wniosku złożonego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu nie stosuje się przepisów art. 57 § 1 i 8 tej ustawy (dot. opłaty prolongacyjnej).

Minister Finansów może, w drodze rozporządzenia, zaniechać w całości lub w części poboru odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, określając w szczególności rodzaj podatku, zakres terytorialny zaniechania, okres, w którym następuje zaniechanie, i grupy obowiązanych, których dotyczy zaniechanie, mając na względzie okres obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii w związku z COVID-19 oraz skutki nimi wywołane.

W przypadku schematu podatkowego terminy, o których mowa w dziale IIIA rozdziale 11a ustawy Ordynacja Podatkowa, nie rozpoczynają się, a rozpoczęte podlegają zawieszeniu w okresie od dnia 31 marca 2020r. do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2020 r.

W projekcie Tarczy Antykryzysowej przewidziano też, że przedłuża się do dnia 30 września 2020 r. termin do złożenia informacji o cenach transferowych, o którym mowa w art. 23zf ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i art. 11t ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych w przypadku podmiotów, których rok podatkowy rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2018 r., a zakończył przed dniem 31 grudnia 2019 r.

5.1.2. Podatek dochodowy od osób fizycznych

Zmiany dotyczą także ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: PFizU).

Podatnicy, którzy z powodu COVID-19:

- 1) ponieśli w 2020 r. stratę z pozarolniczej działalności gospodarczej oraz
- 2) uzyskali w 2020 r. łączne przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej, niższe o co najmniej 50% od łącznych przychodów uzyskanych w 2019 r. z tej działalności
- mogą jednorazowo obniżyć o wysokość tej straty, nie więcej jednak niż o kwotę 5 000 000 zł, odpowiednio dochód lub przychód uzyskany w 2019 r. z pozarolniczej działalności gospodarczej.

W przypadku zaliczek na podatek pobranych w marcu i kwietniu 2020 r. od przychodów ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej lub spółdzielczego stosunku pracy oraz od zasiłków pieniężnych z ubezpieczenia społecznego wypłacanych przez płatników, o których mowa w art. 31 PFizU, obowiązek określony w art. 38 ust. 1 PFizU, podlega wykonaniu w terminie do dnia 1 czerwca 2020 r., jeżeli płatnicy ci ponieśli negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19 (ust. 1).

Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do płatników, o których mowa w art. 41 ust. 1 PFizU, dokonujących świadczeń z tytułu praw autorskich i praw pokrewnych.

Przedłuża się do dnia 20 lipca 2020 r. termin zapłaty podatku, o którym mowa w art. 30g ust. 11 zdanie pierwsze PFizU, za miesiące marzec-maj 2020 r., w których podatnik

ZOBOWIĄZANIA PUBLICZNOPRAWNE

spełniał łącznie następujące warunki:

- 1) podatnik poniósł w danym miesiącu negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19;
- 2) uzyskane przez podatnika w danym miesiącu przychody, o których mowa w art. 14, są niższe o co najmniej 50% w stosunku do analogicznego miesiąca poprzedniego roku podatkowego, a w przypadku podatnika, który rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w 2019 r. – w stosunku do uzyskanych w tym roku średnich przychodów, o których mowa w art. 14 (ust. 1 pkt 2).

Warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się do podatników, którzy:

- 1) stosowali w 2019 r. formę opodatkowania, w przypadku której nie ustala się przychodów;
- 2) rozpoczęli prowadzenie działalności gospodarczej w ostatnim kwartale 2019 r. i nie uzyskali w tym okresie przychodów, o których mowa w art. 14;
- 3) rozpoczęli działalność w 2020 r.

Zwalnia się z obowiązku zwiększenia dochodu na podstawie art. 44 ust. 17 pkt 2 i ust. 23 PFizU za poszczególne okresy rozliczeniowe przypadające w 2020 r., w których spełnione zostały łącznie następujące warunki:

- 1) podatnik poniósł w danym okresie rozliczeniowym negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19;
- 2) uzyskane przez podatnika w danym okresie rozliczeniowym przychody są niższe o co najmniej 50% w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku podatkowego, a w przypadku podatnika, który rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej w 2019 r. – w stosunku do uzyskanych w tym roku średnich przychodów (ust. 1 pkt 2).

Warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się do podatników, którzy:

- 1) stosowali w 2019 r. formę opodatkowania, w przypadku której nie ustala się przychodów;

- 2) rozpoczęli prowadzenie działalności gospodarczej w ostatnim kwartale 2019 r. i nie uzyskali w tym okresie przychodów;
- 3) rozpoczęli prowadzenie działalności gospodarczej w 2020 r.

5.1.3. Podatek dochodowy od osób prawnych

Zmiany dotyczą także ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej: PPrU).

Podatnicy, którzy z powodu COVID-19:

- 1) ponieśli stratę w roku podatkowym, który rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2020 r. a zakończy się po dniu 31 grudnia 2019 r., lub rozpoczął się po dniu 31 grudnia 2019 r. a przed dniem 1 stycznia 2021 r. oraz
- 2) uzyskali w roku podatkowym, o którym mowa w pkt. 1, przychody niższe o co najmniej 50% od przychodów uzyskanych w roku podatkowym bezpośrednio poprzedzającym pierwszy rok podatkowy, o którym mowa w pkt 1

– **mogą jednorazowo obniżyć o wysokość tej straty, nie więcej jednak niż o kwotę 5 000 000 zł**, dochód uzyskany w roku podatkowym bezpośrednio poprzedzającym rok podatkowy, o którym mowa w pkt 1.

Strata nieodliczona na podstawie wskazanej wyżej podlega odliczeniu na podstawie art. 7 ust. 5 PPrU.

Przedłuża się do dnia 20 lipca 2020 r. termin zapłaty podatku, o którym mowa w art. 24b ust. 11 zdanie pierwsze PPrU, za miesiące marzec–maj 2020 r., w których podatnik spełniał łącznie następujące warunki:

- 1) podatnik poniósł w danym miesiącu negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19, o którym mowa w ustawie o COVID-19;
- 2) uzyskane przez podatnika w danym miesiącu przychody, o których mowa w art. 12 PPrU, są niższe o co najmniej 50% w stosunku do analogicznego miesiąca poprzedniego roku podatkowego, a w

ZOBOWIĄZANIA PUBLICZNOPRAWNE

przypadku podatnika, który rozpoczął prowadzenie działalności w 2019 r. – w stosunku do uzyskanych w tym roku średnich przychodów, o których mowa w art. 12 (ust. 1 pkt 2).

Warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się do podatników, którzy:

- 1) stosowali w 2019 r. formę opodatkowania, w przypadku której nie ustala się przychodów;
- 2) rozpoczęli prowadzenie działalności w ostatnim kwartale 2019 r. i nie uzyskali w tym okresie przychodów, o których mowa w art. 12 PPrU;
- 3) rozpoczęli prowadzenie działalności w 2020 r.

Zwalnia się z obowiązku zwiększenia dochodu stanowiącego podstawę obliczenia zaliczki na podstawie art. 25 ust. 19 pkt 2 i ust. 25 PPrU za poszczególne okresy rozliczeniowe przypadające w 2020 r., w których podatnik spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) podatnik poniósł w danym okresie rozliczeniowym negatywne konsekwencje ekonomiczne z powodu COVID-19;
- 2) uzyskane przez podatnika w danym okresie rozliczeniowym przychody są niższe o co najmniej 50% w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku podatkowego, a w przypadku podatnika, który rozpoczął prowadzenie działalności w 2019 r. – w stosunku do uzyskanych w tym roku średnich przychodów (ust. 1 pkt 2).

Warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się do podatników, którzy:

- 1) stosowali w 2019 r. formę opodatkowania, w przypadku której nie ustala się przychodów;
- 2) rozpoczęli prowadzenie działalności w ostatnim kwartale 2019 r. i nie uzyskali w tym okresie przychodów;
- 3) rozpoczęli prowadzenie działalności w 2020 r.

Jeżeli podatnik, którego rok podatkowy zakończy się przed dniem 1 października 2020 r., posiada zobowiązania, o których mowa wyżej, i zobowiązania te nie zostaną uregulowane do dnia złożenia zeznania za ten rok, do zobowiązań tych nie stosuje się art. 18f ust. 5 i 6 PPrU. Zobowiązania te podlegają doliczeniu do dochodu stanowiącego

26

podstawę obliczenia zaliczki począwszy od pierwszego okresu rozliczeniowego następnego roku podatkowego, nie wcześniej niż w rozliczeniu zaliczki za 2021 r., o ile do dnia terminu płatności tej zaliczki zobowiązanie to nie zostanie uregulowane.

5.1.4. Podatek od towarów i usług

Dotychczasowe rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2013 r. w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych zachowuje moc obowiązującą do dnia 30 czerwca 2020 r.

Wystawienie i wydanie nabywcy paragonu fiskalnego lub faktury może nastąpić:

- a) w postaci papierowej lub
- b) za zgodą nabywcy, w postaci elektronicznej, przysyłając ten dokument w sposób z nim uzgodniony.

5.1.5. Podatek od nieruchomości

Rada gminy może wprowadzić, w drodze uchwały, za część roku 2020, zwolnienia z podatku od nieruchomości: gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

Rada gminy, w drodze uchwały, może przedłużyć wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19, terminy płatności rat podatku od nieruchomości, płatnych w kwietniu, maju i czerwcu 2020 r., nie dłużej niż do dnia 30 września 2020 r.

Z projektu ustawy z dnia 25 marca 2020 r. wykreślono przepis traktujący o zwolnieniu z podatku od czynności cywilnoprawnych umów pożyczek zawieranych do dnia 31 sierpnia 2020 r., jeżeli biorącym pożyczkę jest przedsiębiorca, którego płynność

ZOBOWIĄZANIA PUBLICZNOPRAWNE

finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19. Oznacza to, że takie zwolnienie nie będzie obowiązywać.

5.2. Należności z tytułu składek.

5.2.1. Zwolnienie z tytułu nieopłaconych składek dla mikroprzedsiębiorców.

Na wniosek płatnika składek, który na dzień 29 lutego 2020 r. zgłosił do ubezpieczeń społecznych mniej niż 10 ubezpieczonych, zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek przed dniem 1 lutego 2020 r.

Na wniosek płatnika składek, będącego osobą prowadzącą pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, zwanej dalej „osobą prowadzącą pozarolniczą działalność”, opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne, zwalnia się z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek na jego obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz wypadkowe, dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., jeżeli prowadził działalność przed 1 lutego 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, nie był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej za 2020 r.

W przypadku osoby prowadzącej pozarolniczą działalność i osoby z nią

współpracującej zwolnieniu z obowiązku opłacania podlegają należności z tytułu składek ustalone od obowiązującej ją najniższej podstawy wymiaru tych składek (ust. 4).

Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do osoby wykonującej pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia, innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia i osoby z nią współpracującej, dla której podstawę wymiaru składek stanowi zadeklarowana kwota.

Wniosek o zwolnienie z obowiązku opłacania należności z tytułu składek należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., płatnik składek przekazuje do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, nie później niż do dnia 30 czerwca 2020 r.

Wniosek o zwolnienie z opłacania składek zawiera:

- 1) dane płatnika składek:
 - a) imię i nazwisko, nazwę skróconą;
 - b) numer NIP i REGON, a jeżeli płatnikowi składek nie nadano tych numerów lub jednego z nich - numer PESEL lub serię i numer dowodu osobistego albo paszportu,
 - c) adres do korespondencji;
- 2) oświadczenie płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 2, potwierdzające uzyskanie w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek przychodu z działalności nie wyższego niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020r.
- 3) inne informacje niezbędne do umorzenia składek;
- 4) podpis wnioskodawcy.

Oświadczenie, o którym mowa wyżej (w pkt 2), płatnik składek składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W oświadczeniu jest zawarta klauzula następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

ZOBOWIĄZANIA PUBLICZNOPRAWNE

Wniosek o zwolnienie z opłacania składek może być złożony w formie dokumentu papierowego albo elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, za pomocą profilu informacyjnego utworzonego w systemie teleinformatycznym udostępnionym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Za marzec, kwiecień i maj 2020 r. płatnik składek zobowiązany jest przysyłać deklaracje rozliczeniowe lub imienne raporty miesięczne na zasadach i w terminach określonych w przepisach ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, chyba że zgodnie z tymi przepisami zwolniony jest z obowiązku ich składania.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwalnia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia przesłania deklaracji rozliczeniowej lub imiennych raportów miesięczny należnych za ostatni miesiąc wskazany we wniosku o zwolnienie z opłacania składek, a w przypadku gdy płatnik składek zwolniony jest z obowiązku ich składania – w terminie nie dłuższym niż 30 dni od terminu, w którym powinna być opłacona składka za ostatni miesiąc wskazany we wniosku o zwolnienie z opłacania składek.

Warunkiem zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek jest przesłanie deklaracji rozliczeniowych lub imiennych raportów miesięcznych należnych za marzec, kwiecień i maj 2020 r. nie później niż do dnia 30 czerwca 2020 r., chyba że płatnik składek zwolniony jest z obowiązku ich składania.

Zwolnieniu z obowiązku opłacania podlegają należności z tytułu składek znane na dzień rozpatrzenia wniosku o zwolnienie z opłacania składek.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych informuje płatnika składek o zwolnieniu z obowiązku opłacania należności z tytułu składek.

W przypadku płatnika składek, który utworzył profil informacyjny w systemie teleinformatycznym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, informacja ta udostępniana jest wyłącznie na tym profilu.

Odmowa zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek następuje w drodze decyzji.

Od decyzji o odmowie zwolnienia z obowiązku opłacania należności z tytułu składek płatnikowi składek przysługuje prawo do wniesienia wniosku do Prezesa Zakładu o ponowne rozpatrzenie sprawy, na zasadach dotyczących decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra.

Informacja o składkach na ubezpieczenie emerytalne osób prowadzących pozarolniczą działalność i osób z nimi współpracujących oraz duchownych, zwolnionych z obowiązku ich opłacania, ewidencjonowana jest na koncie ubezpieczonego jako składka wpłacona.

Jest to pomoc publiczna w rozumieniu art. 15zzzi projektowanej ustawy.

W przypadku odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty dotyczącego należności z tytułu składek należnych za okres od 1 stycznia 2020 r., na podstawie wniosku złożonego w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu, nie nalicza się opłaty prolongacyjnej.

5.3. Opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego.

Opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego za rok 2020 wnosi się w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r. Termin ten może zostać przedłużony rozporządzeniem Rady Ministrów.

5.4. Opłata przekształceniowa.

Opłatę przekształceniową, tj. opłatę roczną z tytułu przekształcenia prawa użytkowania wieczystego gruntów zabudowanych na cele mieszkaniowe w prawo własności tych gruntów należną za rok 2020 wnosi się w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.

OPLATY STAŁE ZWIĄZANE Z PROWADZENIEM DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

6. Opłaty stałe związane z prowadzeniem działalności gospodarczej

6.1. Opłaty z tytułu praw autorskich, opłaty abonamentowe

Od przedsiębiorców wstrzymuje się pobieranie:

- 1) wynagrodzeń dla organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi wynikających z umowy, której przedmiotem jest korzystanie z utworów lub przedmiotów praw pokrewnych lub pobór wynagrodzenia za takie korzystanie, a wynagrodzenia te nie są określane jako wprost zależne od faktycznego przychodu lub dochodu tego podmiotu za świadczenie przez niego usług w danym okresie,
- 2) opłat abonamentowych, o których mowa w ustawie z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1801 oraz z 2020 r. poz. 383)

pod następującymi warunkami, których spełnienia wymaga się od przedsiębiorcy:

- 1) świadczenie przed wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o COVID-19 przez przedsiębiorcę usług w miejscu, które umożliwia zapoznanie się przez jego klientów z utworami lub przedmiotami praw pokrewnych,
- 2) bycie płatnikiem wynagrodzeń i opłat wskazanych wyżej,
- 3) uiszczenie wynagrodzeń i opłat wskazanych wyżej za okresy rozliczeniowe przypadające przed dniem 8 marca 2020 r.

6.2. Opłaty z tytułu najmu lokalu

Do dnia 30 czerwca 2020 r. nie wypowiada się najemcy umowy najmu lub wysokości czynszu.

W przypadku gdy czas obowiązywania umowy najmu lokalu zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy o COVID-19 upływa po tym dniu, a przed dniem 30 czerwca 2020 r., umowa ta ulega przedłużeniu do dnia 30 czerwca 2020 r., na warunkach dotychczasowych. Przedłużenie umowy następuje na podstawie oświadczenia woli najemcy.

Oświadczenie woli o przedłużeniu terminu wypowiedzenia umowy najmu lokalu mieszkalnego lub o przedłużeniu terminu wypowiedzenia wysokości czynszu do dnia 30 czerwca 2020 r. najemca składa wynajmującemu lokal najpóźniej w dniu upływu tego terminu.

W okresie obowiązywania zakazu prowadzenia działalności w obiektach handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² zgodnie z właściwymi przepisami, wygasają wzajemne zobowiązania stron umowy najmu, dzierżawy lub innej podobnej umowy, przez którą dochodzi do oddania do użytkowania powierzchni handlowej (umowy) (ust. 1).

Uprawniony do użytkowania powierzchni handlowej (uprawniony) powinien złożyć udostępniającemu bezwarunkową i wiążącą ofertę woli przedłużenia obowiązywania umowy na dotychczasowych warunkach o okres obowiązywania zakazu przedłużony o sześć miesięcy; oferta powinna być złożona w okresie trzech miesięcy od dnia zniesienia zakazu. Postanowienia ust. 1 przestają wiązać oddającego z chwilą bezskutecznego upływu na złożenie oferty (ust. 2).

Postanowienia ust. 1 wchodzi w życie od dnia zakazu, a postanowienie ust. 2 od dnia zniesienia zakazu.

6.3. Należności pieniężne na rzecz Skarbu Państwa z tytułu gospodarowania nieruchomościami mające charakter cywilnoprawny

Należności pieniężne z tytułu oddania nieruchomości w najem, dzierżawę lub

OPLATY STAŁE ZWIĄZANE Z PROWADZENIEM DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

użytkowanie, przypadające za okres stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, mogą być umarzone w całości albo w części lub ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty przez starostę lub prezydenta miasta na prawach powiatu, wykonujących zadania z zakresu administracji rządowej, bez zgody wojewody.

Starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu wykonujący zadania z zakresu administracji rządowej bez zgody wojewody może odstąpić od dochodzenia należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

Minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w odniesieniu do nieruchomości określonych w art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami może odstąpić od dochodzenia należności, o których mowa w ust. 1, na wniosek podmiotu, którego płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19.

Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o odstąpieniu od dochodzenia należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym w stosunku do podmiotów, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z ponoszeniem negatywnych konsekwencji ekonomicznych z powodu COVID-19 i które złożą wniosek o odstąpienie od dochodzenia należności.

ZMIANY W ZAKRESIE UMÓW W SPRAWIE ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH

7. Zmiany w zakresie umów w sprawie zamówień publicznych.

Projekt ustawy nowelizującej ustawę o COVID-19 zakłada, że do zamówień na usługi lub dostawy niezbędne do przeciwdziałania COVID-19, nie stosuje się przepisów ustawy Prawo Zamówień Publicznych, jeżeli zachodzi wysokie prawdopodobieństwo szybkiego i niekontrolowanego rozprzestrzeniania się choroby lub jeżeli wymaga tego ochrona zdrowia publicznego.

Do zamówień udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Polski Fundusz Rozwoju Spółka Akcyjna lub regionalne fundusze rozwoju, o których mowa w art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. 2019 r. poz. 512, 1571 i 1951), związanych z realizacją zadań dotyczących obsługi funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych na podstawie przepisów odrębnych oraz związanych z realizacją programów rządowych lub innych programów realizowanych ze środków publicznych lub zadań związanych z wykorzystaniem środków pochodzących z takich funduszy, które dotyczą instrumentów wsparcia niezbędnych do przeciwdziałania negatywnym skutkom gospodarczym wystąpienia COVID-19, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Projekt ustawy nowelizującej ustawę o COVID-19 przewiduje także następujące rozwiązania w obszarze prawa zamówień publicznych:

- możliwość dostosowania treści łączącego strony stosunku prawnego do zmian warunków społeczno-gospodarczych wywołanych przez COVID-19,
- wyłączenie odpowiedzialności zamawiających, w tym zamawiających sektorowych, za odstąpienie od ustalenia i dochodzenia od wykonawców należności (np. kar umownych) lub dokonanie zmiany umowy, na zasadach określonych w projekcie.

Strony umowy w sprawie zamówienia publicznego niezwłocznie, wzajemnie informują

się o wpływie okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić. Powyższy obowiązek informacyjny będzie dotyczył wyłącznie okoliczności, które mają lub mogą mieć w przyszłości wpływ na realizację konkretnego zamówienia. Strony umowy potwierdzają ten wpływ, dołączając do informacji oświadczenia lub dokumenty, które potwierdzają okoliczności mające wpływ na prawidłowość realizacji umów w sprawie zamówień publicznych (w projekcie ustawy jest zawarty wyłącznie przykładowy katalog tych oświadczeń lub dokumentów).

Strona umowy, na podstawie otrzymanych oświadczeń lub dokumentów, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, przekazuje drugiej stronie swoje stanowisko, wraz z uzasadnieniem odnośnie do wpływu okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte jej wykonanie. Jeżeli strona umowy otrzymała kolejne oświadczenia lub dokumenty, termin liczony jest od dnia ich otrzymania.

Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie umowy w sprawie zamówienia publicznego może w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, w szczególności przez:

- 1) zmianę terminu wykonania umowy lub jej części, lub czasowe zawieszenie wykonywania umowy lub jej części,
- 2) zmianę sposobu wykonywania dostaw, usług lub robót budowlanych,
- 3) zmianę zakresu świadczenia wykonawcy i odpowiadającą jej zmianę wynagrodzenia wykonawcy

– o ile wzrost wynagrodzenia spowodowany każdą kolejną zmianą nie przekroczy 50% wartości pierwotnej umowy.

Jeżeli umowa w sprawie zamówienia publicznego zawiera postanowienia korzystniejsze kształtujące sytuację wykonawcy, do zmiany umowy stosuje się te postanowienia, z zastrzeżeniem, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 nie mogą stanowić samodzielnej podstawy do wykonania umownego prawa odstąpienia od umowy.

Jeżeli umowa w sprawie zamówienia publicznego zawiera postanowienia dotyczące kar umownych lub odszkodowań z tytułu odpowiedzialności za jej niewykonanie lub

ZMIANY W ZAKRESIE UMÓW W SPRAWIE ZAMÓWIEŃ PUBLICZNYCH

nienależyte wykonanie z powodu oznaczonych okoliczności, strona tej umowy w stanowisku dla drugiej strony przedstawia wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na należyte jej wykonanie oraz wpływ okoliczności związanych z wystąpieniem COVID-19 na zasadność ustalenia i dochodzenia tych kar lub odszkodowań, lub ich wysokość.

Wykonawca i podwykonawca, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19, mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie łączącej ich umowy, która jest związana z wykonaniem zamówienia publicznego lub jego części, uzgadniają odpowiednią zmianę tej umowy, w szczególności mogą zmienić termin wykonania umowy lub jej części, czasowo zawiesić wykonywanie umowy lub jej części, zmienić sposób wykonywania umowy lub zmienić zakres wzajemnych świadczeń.

W przypadku dokonania zmiany umowy, o której mowa wyżej, jeżeli zmiana ta obejmuje część zamówienia powierzoną do wykonania podwykonawcy, wykonawca i podwykonawca uzgadniają odpowiednią zmianę łączącej ich umowy, w sposób zapewniający, że warunki wykonania tej umowy przez podwykonawcę nie będą mniej korzystne niż warunki wykonania umowy, o której mowa wyżej, zmienionej w uzgodnieniu z wykonawcą.

Zasady te stosuje się także do umowy zawartej między podwykonawcą a dalszym podwykonawcą.

ZMIANY W ZAKRESIE USTAWY PRAWO SPÓŁDZIELCZE I USTAWY O WŁASNOŚCI LOKALI

8. Zmiany w zakresie ustawy Prawo spółdzielcze i ustawy o własności lokali.

8.1. Prawo spółdzielcze

Członek rady nadzorczej lub członek zarządu mogą żądać zwołania posiedzenia rady nadzorczej albo zarządu, podając proponowany porządek obrad, lub podjęcia określonej uchwały na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

Jeżeli przewodniczący rady nadzorczej albo prezes zarządu nie zwoła posiedzenia albo nie zarządzi głosowania na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość na dzień przypadający w terminie tygodnia od dnia otrzymania żądania, wnioskodawca może samodzielnie zwołać posiedzenie, podając jego datę i miejsce albo zarządzić głosowanie na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

Uchwała organu może być podjęta, jeżeli wszyscy członkowie organu zostali prawidłowo zawiadomieni o posiedzeniu organu albo głosowaniu na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Uchwała może być również wynikiem głosów częściowo oddanych na posiedzeniu, częściowo na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

Przy obliczaniu kworum uwzględnia się członków organów uczestniczących przez oddanie głosu na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

Szczegółowy tryb zwoływania posiedzeń organów spółdzielni, tj. rady nadzorczej, zarządu, zebrania grup członkowskich i ewentualnie innych organów, których

powołanie przewiduje statut, oraz sposób i warunki podejmowania uchwał przez te organy określa statut lub przewidziane w nim regulaminy tych organów.

8.2. Ustawa o własności lokali

Uchwała zarządu wspólnoty mieszkaniowej może być podjęta, jeżeli wszyscy członkowie zostali prawidłowo zawiadomieni o posiedzeniu albo głosowaniu na piśmie albo przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Uchwała może być również wynikiem głosów częściowo oddanych na posiedzeniu, częściowo na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

Przy obliczaniu kworum uwzględnia się członków zarządu uczestniczących przez oddanie głosu na piśmie lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

Jeżeli ustawowy termin zwołania walnego zgromadzenia spółdzielni albo zebrania właścicieli lokali przypada na okres stanu epidemii lub stanu zagrożenia epidemicznego, trwającego w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy lub ogłoszonego bezpośrednio po okresie trwającym w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, ulega on przedłużeniu o 6 tygodni od dnia odwołania tego stanu.

Przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze i ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali w brzmieniu nadanym ustawą o zmianie ustawy o COVID-19 stosuje się również do posiedzeń odpowiednich organów zwołanych przed dniem wejścia w życie tej ustawy.

ZAWIESZENIE BIEGU TERMINÓW

9. Zawieszenie biegu terminów.

Wykonywanie zobowiązań. Wykonywanie wyroków sądowych.

W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 bieg przewidzianych przepisami prawa administracyjnego terminów:

1. od zachowania których jest uzależnione udzielenie ochrony prawnej przed sądem lub organem,
2. do dokonania przez stronę czynności kształtujących jej prawa i obowiązki,
3. przedawnienia,
4. których niezachowanie powoduje wygaśnięcie lub zmianę praw rzeczowych oraz roszczeń i wierzytelności, a także popadnięcie w opóźnienie,
5. zawitych, z niezachowaniem których ustawa wiąże ujemne skutki dla strony,
6. do dokonania przez podmioty lub jednostki organizacyjne podlegające wpisowi do właściwego rejestru czynności, które powodują obowiązek zgłoszenia do tego rejestru, a także terminów na wykonanie przez te podmioty obowiązków wynikających z przepisów o ich ustroju
- nie rozpoczyna się, a rozpoczęty zawiesza się na ten okres.

Przy takim brzmieniu przepisu **oznacza to, że wstrzymanie biegu terminów prawa materialnego będzie dotyczyło jedynie praw i obowiązków wynikających z prawa administracyjnego. Nie zostanie wstrzymany bieg żadnych terminów prawa materialnego wynikających z prawa cywilnego (prywatnego)**. Mimo, że terminy przedawnienia czy terminy zawite są regulowane przepisami prawa cywilnego, ustawodawca nie zdecydował się objąć powyższą regulacją terminów prawa cywilnego, co wprost wynika z pierwszej części przepisu (jest to prawdopodobnie błąd ustawodawcy).

W okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach sądowych, w

tym sądownoadministracyjnych, postępowaniach egzekucyjnych, karnych, karno-skarbowych, w sprawach o wykroczenia, administracyjnych, egzekucyjnych w administracji, a także terminów w innych postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres.

Zaprzestanie czynności przez sąd lub organ w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 nie może być podstawą wywodzenia środków prawnych dotyczących bezczynności, przewlekłości lub naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

W okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 nie wykonuje się tytułów wykonawczych nakazujących opróżnienie lokalu mieszkalnego.

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE – SZCZEGÓLNE UREGULOWANIA

10. Postępowania administracyjne – szczególne uregulowania

W projekcie ustawy z dnia 21 marca 2020 r. przewidziano, że wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowania w sprawie wydania:

- 1) decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- 2) pozwolenia na budowę,
- 3) pozwolenia zintegrowanego,
- 4) zezwolenia na przetwarzanie odpadów

- dla instalacji przeznaczonej do termicznego przekształcania odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z odpadów komunalnych, nie oddanej do eksploatacji w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, zawiesza się do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 35b ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Przepis ten został wykreślony z nowego projektu ustawy z dnia 25 marca 2020 r. Oznacza to, że projektodawca zrezygnował ze szczególnego uregulowania tej kwestii.

ZMIANY DOTYCZĄCE PRAWA SPÓŁEK (ZWOŁYWANIE POSIEDZEŃ ORGANÓW SPÓŁEK, OBOWIĄZKI SPRAWOZDAWCZE SPÓŁEK).

11. Zmiany dotyczące prawa spółek (zwoływanie posiedzeń organów spółek, obowiązki sprawozdawcze spółek)

11.1. Zwoływanie posiedzeń organów spółek

W posiedzeniu zarządu można uczestniczyć przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, chyba że umowa spółki lub statut spółki stanowi inaczej.

Zarząd może podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, chyba że umowa spółki lub statut spółki stanowi inaczej.

Członkowie zarządu mogą brać udział w podejmowaniu uchwał zarządu, oddając swój głos na piśmie za pośrednictwem innego członka zarządu, chyba że umowa spółki lub statut spółki stanowi inaczej.

W posiedzeniu rady nadzorczej można uczestniczyć przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, chyba że umowa spółki lub statut spółki stanowi inaczej.

Członkowie rady nadzorczej mogą brać udział w podejmowaniu uchwał rady nadzorczej, oddając swój głos na piśmie za pośrednictwem innego członka rady nadzorczej, chyba że umowa spółki lub statut spółki stanowi inaczej. Oddanie głosu na piśmie nie może dotyczyć spraw wprowadzonych do porządku obrad na posiedzeniu rady nadzorczej.

Rada nadzorcza może podejmować uchwały w trybie pisemnym lub przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, chyba że umowa spółki lub statut spółki stanowi inaczej. Uchwała jest ważna, gdy wszyscy członkowie rady zostali powiadomieni o treści projektu uchwały oraz co najmniej połowa członków rady wzięła udział w podejmowaniu uchwały. Umowa spółki lub statut spółki może przewidywać

surowsze wymagania dotyczące podejmowania uchwał w trybie określonym w zdaniu pierwszym.

Udział w zgromadzeniu wspólników można wziąć przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, chyba że umowa spółki stanowi inaczej. O udziale w zgromadzeniu wspólników w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, postanawia zwołujący to zgromadzenie.

Udział w zgromadzeniu wspólników, o którym mowa wyżej, obejmuje w szczególności:

- 1) dwustronną komunikację w czasie rzeczywistym wszystkich osób uczestniczących w zgromadzeniu wspólników, w ramach której mogą one wypowiadać się w toku obrad zgromadzenia wspólników, przebywając w innym miejscu niż miejsce obrad zgromadzenia wspólników, i
- 2) wykonywanie osobiście lub przez pełnomocnika prawa głosu przed lub w toku zgromadzenia wspólników.

Rada nadzorcza, zaś w jej braku wspólnicy, określą w formie regulaminu szczegółowe zasady udziału w zgromadzeniu wspólników przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej. Regulamin nie może określać wymogów i ograniczeń, które nie są niezbędne do identyfikacji wspólników i zapewnienia bezpieczeństwa komunikacji elektronicznej. Przyjęcie regulaminu może nastąpić uchwałą wspólników bez odbycia zgromadzenia, jeżeli wspólnicy reprezentujący bezwzględną większość głosów wyrażą na piśmie zgodę na treść tego regulaminu.

W przypadku, gdy udział w zgromadzeniu wspólników następuje przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, w zawiadomieniu należy dodatkowo zamieścić informacje o sposobie uczestniczenia w tym zgromadzeniu, wypowiedzenia się w jego trakcie, wykonywania na nim prawa głosu oraz wniesienia sprzeciwu od podjętej wówczas uchwały bądź uchwał.

Powyższe zasady odnoszą się także do walnego zgromadzenia, przy czym dodatkowo:

ZMIANY DOTYCZĄCE PRAWA SPÓŁEK (ZWOLYWANIE POSIEDZEŃ ORGANÓW SPÓŁEK, OBOWIĄZKI SPRAWOZDAWCZE SPÓŁEK).

Spółka publiczna zapewnia transmisję obrad walnego zgromadzenia w czasie rzeczywistym.

W przypadku wykonywania prawa głosu przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej spółka niezwłocznie przesyła akcjonariuszowi elektroniczne potwierdzenie otrzymania głosu.

Na wniosek akcjonariusza, złożony nie później niż po upływie trzech miesięcy od dnia walnego zgromadzenia, spółka przesyła akcjonariuszowi lub jego pełnomocnikowi potwierdzenie, że jego głos został prawidłowo zarejestrowany oraz policzony, chyba że takie potwierdzenie zostało przekazane akcjonariuszowi lub jego pełnomocnikowi wcześniej.

W przypadku gdy potwierdzenie otrzyma pośrednik, o którym mowa w art. 68i ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284 i 288) lub podmiot, o którym mowa w art. 68i ust. 2 tej ustawy, niezwłocznie przekazuje on potwierdzenie akcjonariuszowi lub jego pełnomocnikowi.

W odniesieniu do zgromadzeń wspólników zwołanych przed dniem wejścia w życie ustawy, zwołujący je może postanowić o umożliwieniu uczestnictwa w nim przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem obowiązku poinformowania o tym w trybie przewidzianym dla zwołania zgromadzenia wspólników i nie później niż na 4 dni przed dniem odbycia zgromadzenia wspólników.

W odniesieniu do walnych zgromadzeń zwołanych przed wejściem w życie ustawy, zwołujący je może postanowić o umożliwieniu uczestnictwa w nim przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej, z zastrzeżeniem obowiązku poinformowania o tym w trybie przewidzianym dla zwołania walnego zgromadzenia i nie później niż na 4 dni przed dniem odbycia walnego zgromadzenia.

11.2. Obowiązki sprawozdawcze spółek.

Zwyczajne zgromadzenia wspólników oraz zwyczajne walne zgromadzenia

W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może określić inne terminy wypełniania obowiązków w zakresie ewidencji oraz w zakresie sporządzenia, zatwierdzenia, udostępnienia i przekazania do właściwego rejestru, jednostki lub organu sprawozdań lub informacji, o których mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w art. 45 ust. 5 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji tych obowiązków (ust. 1).

W przypadku gdy terminy posiedzeń organów zatwierdzających określone w przepisach szczególnych przypadają przed terminem zatwierdzenia sprawozdań finansowych określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 1, posiedzenia organów zatwierdzających odbywają się w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 1.

CENTRALNY REJESTR BENEFICJENTÓW RZECZYWISTYCH

12. Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych.

Projektodawca przewiduje wydłużenie terminu na zgłoszenie do Centralnego Rejestru Beneficjentów Rzeczywistych informacji o beneficjentach rzeczywistych **do dnia 13 lipca 2020 r.**

ODPADY

13. Odpady.

W specustawie wprowadzono przepis mający umożliwić unieszkodliwienie odpadów medycznych o właściwościach zakaźnych powstających w związku z zagrożeniem epidemicznym w instalacjach nieposiadających stosownych decyzji administracyjnych, na wypadek braku możliwości przetworzenia tych odpadów w uprawnionych instalacjach (spalarnie odpadów niebezpiecznych). Zmiany umożliwiają w szczególnych przypadkach gospodarowania odpadami, w tym transport, przez podmioty, dla których nie zostały wydane decyzje administracyjne lub nie uzyskały wpisu do rejestru w przedmiotowym zakresie. W razie potrzeby propozycja przepisów dopuszcza możliwość zastosowanie powyższego rozwiązania również w odniesieniu do innych niż odpady medyczne o właściwościach zakaźnych a powstających w związku z przeciwdziałaniem COVID-19.

W przypadku odpadów komunalnych dodatkowo wojewoda będzie mógł wydać polecenie składowania i spalania odpadów bez jakichkolwiek lub określonych wstępnych procesów przetwarzania, które są wymagane przed tymi procesami (jak wysegregowanie odpadów do odzysku, w tym recyklingu czy zmniejszenie masy odpadów przed składowaniem). Wojewoda będzie mógł także zmienić zasady selektywnego zbierania odpadów, tj. zmniejszyć liczbę frakcji w zależności od potrzeb (np. do 3 albo wszystkie jako niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne).

W zarządzeniu wojewody, o którym mowa wyżej, będzie on mógł także, na wniosek wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, zmienić częstotliwość odbierania odpadów komunalnych oraz sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, określone w uchwałach rady gminy.

W okresie do dnia 31 grudnia 2020 r. dopuszcza się sporządzanie dokumentów ewidencji odpadów w formie papierowej, z tym, że prowadzenie karty przekazania odpadów lub karty przekazania odpadów komunalnych w formie papierowej jest dopuszczalne, jeżeli przekazujący odpady wystawi kartę przekazania odpadów lub

kartę przekazania odpadów komunalnych w tej formie.

W przypadku, o którym mowa wyżej, dokumenty ewidencji odpadów sporządzone w formie papierowej wprowadza się do Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami niezwłocznie. Wprowadzanie tych dokumentów należy zakończyć nie później niż w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r.

PRZESTĘPSTWA I WYKROCZENIA

14. Przepęstwa i wykroczenia.

Nie popełnia przestęstwa określonego w art. 231 lub art. 296 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, deliktu dyscyplinarnego ani czynu, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, kto w okresie stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19, nabywając towary lub usługi niezbędne dla zwalczania tej epidemii narusza obowiązki służbowe lub obowiązujące w tym zakresie przepisy, jeżeli działa w interesie społecznym, zaś bez dopuszczenia się tych naruszeń nabycie tych towarów lub usług nie mogłoby zostać zrealizowane albo byłoby istotnie zagrożone.

Wprowadza się nowy typ wykroczenia – kto umyślnie, nie stosując się do wydawanych przez funkcjonariusza Policji lub Straży Granicznej, na podstawie prawa, poleceń określonego zachowania się, uniemożliwia lub istotnie utrudnia wykonanie czynności służbowych, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

PRZEPISY KOŃCOWE. PRZEPISY INTERTEMPORALNE

15. Przepisy końcowe. Przepisy intertemporalne.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia:

1) z wyjątkiem:

- a) art. 31, który wchodzi w życie z dniem 7 lipca 2020 r.,
- b) art. 8 pkt 4 w zakresie dodawanego art. 6 ust. 4 oraz art. 22 pkt 1–3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.,
- c) art. 27 pkt 7 w zakresie zmienianego art. 406⁵ § 5–7, który wchodzi w życie z dniem 3 września 2020 r.;

2) z tym że:

- a) art. 1 pkt 14 w zakresie dodawanego art. 15h ust. 1 pkt 1 – z mocą od dnia 9 grudnia 2019 r.,
- b) art. 1 pkt 14 w zakresie dodawanego art. 15zb – z mocą od dnia 7 lutego 2020 r.,
- c) art. 1 pkt 17 w zakresie dodawanego art. 31x – z mocą od dnia 1 marca 2020 r.,
- d) art. 1 pkt 11, pkt 14 w zakresie dodawanych art. 15a–15d, art. 15h ust. 1 pkt 2, art. 15l i art. 15zc oraz pkt 17 w zakresie dodawanych art. 31e, art. 31f, art. 31j, art. 31m, art. 31za i art. 31zm – z mocą od dnia 8 marca 2020 r.,
- e) art. 1 pkt 14 w zakresie dodawanego art. 15f – z mocą od dnia 12 marca 2020 r.,
- f) art. 1 pkt 14 w zakresie dodawanego art. 15k – z mocą od dnia 13 marca 2020 r.,
- g) art. 89 – z mocą od dnia 15 marca 2020 r.,
- h) art. 1 pkt 3 lit. a–c oraz art. 66 – z mocą od dnia 26 marca 2020 r.

- a) przepis dotyczący elektronicznego potwierdzenia otrzymania głosu w spółkach akcyjnych (art. 406⁵ § 5-7 k.s.h.), który wchodzi w życie z dniem 3 września 2020 r.,
- b) przepis dotyczący nienaliczania opłaty prolongacyjnej w sytuacji odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty należności z tytułu składek należnych za okres od 1 stycznia 2020 r. (art. 15zb), który wchodzi w życie z dniem 7 lutego 2020 r.,
- c) przepisy dotyczące wstrzymania pobierania wynagrodzeń dla organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi lub prawami pokrewnymi oraz opłat abonamentowych (art. 15l), które wchodzi w życie z dniem 8 marca 2020 r.,
- d) przepisy dotyczące zwolnienia młodocianego pracownika odbywającego przygotowanie zawodowe z obowiązku świadczenia pracy (art. 15f), który wchodzi w życie z dniem 12 marca 2020 r.
- e) projektowany przepis art. 6 ust. 2 pkt 1a) ustawy o zmianie ustawy o COVID-19, zgodnie z którym na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby traktuje się niemożność wykonywania pracy wskutek poddania się obowiązkowi kwarantanny, o której mowa w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, który wchodzi w życie z dniem 15 marca 2020 r. (stosuje się go do osób, które zostały poddane obowiązkowi kwarantanny po dniu 14 marca 2020 r.),
- f) przepisy dotyczące dodatkowego zasiłku opiekuńczego (po zmianach w stosunku do ustawy o COVID-19), które wchodzi w życie z dniem 26 marca 2020 r.

Z przepisów, które wchodzi w życie w innych terminach niż dzień ogłoszenia, najważniejsze z punktu widzenia przedsiębiorcy są:

PRZEPISY KOŃCOWE. PRZEPISY INTERTEMPORALNE

Zgodnie z ustawą o zmianie ustawy o COVID-19, przepisy ustawy o COVID-19 tracą moc:

- art. 3-5, art. 6 ust. 1, art. 10-11c, art. 12, art. 13, art. 14, -14b, art. 14h – po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie ustawy o COVID-19,
- przepisy art. 6 ust. 2 i art. 15zn – z dniem 1 stycznia 2021 r.,
- przepisy art. 7, art. 8d-8f, art. 9 oraz art. 31 – po upływie 365 dni od dnia wejścia w życie ustawy o COVID-19,
- przepisy art. 15g – po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o COVID-19,
- przepisy art. 31a-31c – po upływie 365 dni od dnia wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o COVID-19.

Przepisy, które tracą moc po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie ustawy o COVID-19, istotne z punktu widzenia przedsiębiorcy:

- a) Art. 3-5 – dotyczące pracy zdalnej, dodatkowego zasiłku opiekuńczego, szczególnych zasad kontroli bezpieczeństwa personelu medycznego na lotnisku,
- b) Art. 6 ust. 1 – dotyczący niestosowania ustawy Prawo zamówień publicznych do zamówień na usługi lub dostawy niezbędne do przeciwdziałania COVID-19,

Przepisy, które tracą moc z dniem 1 stycznia 2021 r., istotne z punktu widzenia przedsiębiorcy:

- a) Art. 6 ust. 2 – dotyczący niestosowania ustawy Prawo zamówień publicznych do zamówień udzielanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Polski Fundusz Rozwoju Spółka Akcyjna lub regionalne fundusze rozwoju, związanych z realizacją zadań dotyczących obsługi funduszy utworzonych, powierzonych lub przekazanych Bankowi Gospodarstwa Krajowego lub Polskiemu Funduszowi Rozwoju Spółka Akcyjna na podstawie przepisów odrębnych oraz związanych z realizacją programów rządowych lub innych programów realizowanych ze środków publicznych lub zadań związanych z wykorzystaniem środków pochodzących z takich funduszy, które dotyczą

instrumentów wsparcia niezbędnych do przeciwdziałania negatywnym skutkom gospodarczym wystąpienia COVID-19,

Przepisy, które tracą moc po upływie 180 dni od dnia wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o COVID-19, istotne z punktu widzenia przedsiębiorcy:

- a) Art. 15g – wniosek o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy (w związku z przestojem ekonomicznym i obniżonym wymiarem czasu pracy).

Wskazuje się w związku z tym, że przewidziane rozwiązania są docelowo w dużej części wyłącznie tymczasowe.

PODPISY

PODPISY

OPRACOWAŁ:

ZESPÓŁ KANCELARII RADCÓW PRAWNYCH

MIROŚLAWSKI GALOS MOZES Sp. j. w Sosnowcu